

Bilder: ANNAKARIN THELIN

BLANDAD KOMPOTT. Margareta Färnstrand säljer allt från plasttroll till My little ponys i sitt stånd. Helene Sibbesson hittade en keramikuggla för en hundring, vilket resulterade i en affär som både köpare och säljare var nöjda med. Margareta säljer ofta på loppisar i Göteborgsområdet. "Det är lite av en hobby." De fräsiga lamporna tillhörde dock en annan säljare.

Loppislycka i bagaget

PARTILLE: Prylar av alla de slag bytte ägare när bagageloppisen på Allums tak gick av stapeln i söndags. Säsongsrätta sommarsaker gick som smör, medan vinteroveraller och juldukar mestadels fick packas in i bagageutrymmena igen. Partille Tidning var med bland loppissäljarna.

På Allums takparkering råder febril aktivitet på söndagsmorgonen. Vädret är bästa tänkbara med strålande sol och vi 89 loppissäljare har så här en timme innan kommersen öppnar för allmänheten fullt upp med att packa upp prylar.

Många, bland annat jag, har hyrt ett extra bord att ställa upp framför bagageluckan, för mer plats och bättre överskådlighet. Andra mer vana säljare har med sig egna, perfekt måttanpassade bord, ibland i två etage.

En snabbkoll på "konkurrenterna" visar ganska stor variation i utbudet. Kläder, både för barn och vuxna, kryllar det av i vanlig ordning, liksom porslin, husgeråd och leksaker. Men även planter, hemgjord tvål och elektronikprylar syns till.

Stark begagnattrend

Trenden att handla och sälja begagnat är starkare än på länge. Loppisar av olika slag poppar upp mest överallt och just bagageloppisar är ett koncept som växer så det knakar.

Loppisen på Allum arrangeras av samma gäng som anordnat bagageloppisar flera somrar vid Slottsskogsvallen i Göteborg. Idén är helt enkelt att säljarna dyker upp i sina bilar och säljer från dem – en slags drive in-loppis, helt enkelt. På Allum är eventet av engångskaraktär, men vid Slottsskogsvallen pågår loppisarna hela sommaren.

På mitt bord samsas barnprylar med kläder, skor, böcker, väskor, dukar, någon lampa och leksaker. Planen är att inte en enda utrensad pinal ska med hem igen

utan det osålda åker till Östhjälpen så snart som möjligt.

Redan innan loppisen slagit upp dörrarna för allmänheten börjar handeln. – Du har inga smycken? Klockor? Retrogrejer? frågar både en och två halvproffsiga loppisfyndare, som glider runt bland borden med hökblick och shoppingvagnar på hjul.

Det har jag inte direkt, och dessutom är jag för upppackningsstressad för att riktigt kunna ta ställning till frågorna – hur i hela fridens namn kunde det bli så här mycket grejer? Var kommer allt ifrån? Och hur ska jag ställa upp det för att det ska bli så smakligt som möjligt för köparna? "Lite rörigt ska det se ut" säger min loppisproffsmamma, så jag stökar till lite på måfå här och där.

Ruschen börjar

När klockan slår elva och loppisen öppnar för allmänheten är jag precis färdig. Och nu börjar ruschen. Folk väller in och jag får sålt ganska mycket under första timmen. Min svägerska som står vid bordet intill säljer barnkläder och skor för fulla muggar och vi konstaterar samfällt att folk fyndar efter säsong. Mina ap-snygga retrojuldukar ligger kvar trots bra priser och hennes vinteroveraller och fleecejackor i toppskick hänger kvar i en prydlig rad på klädstången.

Vid lunchtid har flödet stillats av en aning och jag dealar till mig lite ledig tid från min svärmor, som tar hand om affärerna vid mitt stånd.

Jag tar en repa längs de andra borden för att spana efter potentiella fynd. Slår

till på två maffiga trähalsband för fem kronor styck, blir sugen på en härligt luddig angorakofta men besinnar mig och kärar sedan ner mig i en festlig 60-talslampa, som dock visar sig vara aldeles för dyr.

Bakom ett loppisbord fyllt av roliga prydnadsgrejer och leksaker står Margareta Färnstrand. Hon säljer precis en keramikuggla för en hundring till Helene Sibbesson.

– Är det en Lisa Larson? frågar Helene. – Nej, ett Ekebyttroll tror jag, säger Margareta.

Danska troll samlarobjekt

Troll är det för övrigt gott om på Margaretas bord; sådana där snällögda plasttroll med yvigtt hår – pennntroll sa vi när vi var små.

– Jag har intresserat mig lite extra för de här danska trollen, säger Margareta Färnstrand och berättar att originaltrollen började tillverkas 1959.

Trollen har kommit att bli eftertraktade samlarobjekt med tiden.

– Ju äldre desto dyrare. Men då ska de vara tillverkade i Danmark, inte i Kina, säger Margareta.

Hon står ofta och säljer på loppisar i Göteborgsområdet.

– Jag samlar på mig mycket grejer och måste göra mig av med en del. Det är lite av en hobby, säger Margareta, som är pensionär.

Tillbaka vid mitt stånd står Tuula Strömberg och nyper i mina älskade röda skinträsor, som blivit för små efter barnafödande (skostorleken ökar

TRÄSKOFYND. Tuula Strömberg slog till på ett par röda skinträsor för 60 kronor. Hon går ofta på loppis och ibland säljer hon även själv.

ofta efter graviditeter, för den som inte visste det).

– 60 kronor? Ja, då tar jag dem, säger Tuula, som bor i Hammarkullen och ofta går på loppisar.

Förra lördagen sålde hon själv vid Slottsskogsvallen och fick in en knapp tusenlapp.

– Loppisar är väldigt roligt, säger Tuula och stoppar träsorna i sin påse, där det redan ligger ett par mini-foppatofflor som hon köpt till ett barnbarn.

Prutning på flera sätt

Min klädhög med byxor vänds och vrids det på en hel del.

– 40 spänn? Nä nä, säger en dam som fattat tycke för mina leopardspräckliga stretchjeans.

– 25 så gör vi affär!
Det gör vi.

Prutandet är utbrett och sker mer och mindre sofistikerat. Jag sänker priserna på det mesta när det börjar närma sig slutet och får på så sätt sålt ännu lite mer.

Vid halvtretiden är kommersen i princip över och de flesta börjar packa in sina osålda prylar i bilarna igen.

Jag och min svägerska räknar ihop pengarna i våra små kassaskrin för att se hur affärerna gått. Borträknat plats- och bordshyra landar svägerskan på 1 400 kronor netto och jag på 800. Minus tio kronor för halsbanden då. Det är ett resultat jag är mer än nöjd med.

Annakarin Thelin
031-340 24 36

annakarin@partilletidning.se

